

Szentesi Zöldi László szerint Jeszy igazat írt a karrieristákról, de megszabadulni tőlük egyáltalán nem olyan egyszerű?

2024 december 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Zsoltnak tulajdonképpen igaza van abban, hogy a Fideszben és a környékén – ahogyan más pártokban is – mindenféle emberek mozognak.

Tizennégy év olyan hosszú idő, hogy a szerencselovagok és az átmeneti figurákat átmenetileg vagy tartósan nem úszhatja meg egyetlen kormány sem. Ez van. De ettől a nemzeti oldal még ugyanaz, ami harminc vagy száz éve volt – így reagált Szentesi Zöldi László író, a Magyar Nemzet vezető szerkesztője Facebook-oldalán Jeszenszky Zsolt a Pesti Srácoknak írt vezércikkére, melyben a Fidesz holdudvarában megbúvó további Magyar Péterekről írt.

Szentesi Zöldi László így kezdte reakcióját: “Érdekes cikket írt Jeszenszky Zsolt a Pesti Srácoknak, már a címe is sokatmondó (Mire kell vigyázni a Fidesznek?) Idézem pár gondolatát, aztán elmondom, mit gondolok erről a – felettebb kényes – témáról:

“A Fideszben és holdudvarában számos további Magyar Péter ‘bújik meg’. Nem túl tehetséges, semmifajta morális irányítással, vízióval, nemzeti elkötelezettséggel nem rendelkező, de a pozíciókat és az ezekkel járó anyagi előnyöket nagyon élvező ficsúrok. És nem csak ficsúrok; akár idősebb, türelmesebb, de hasonlóan nagyobb hatalomra vágyó ‘alvó ügynökök’.”

“Csakhogy amíg Orbán odakinn világpolitikát csinál, addig itthon egyre jobban cincognak az egerek. (...) Ha túl sok újabb Magyar Péter bukkan fel, akik ha nem is dédelgetnek politikai ambíciókat, de a pozícióikkal való visszaélés, a kivagyri magamutogatásuk nem csak ellenszenvet kelthet, de aláaknázhatja a Fidesz stabilitását is. És egyáltalán nem lehet kizárni azt sem, hogy az önkontroll hiányán túlmenően, adott esetben szándékosan tennék ezt. Ha Orbán messze van, elfoglalt, és nem figyel rájuk, akkor könnyen vérszemet is kaphatnak.”

A kormányzat és a kormánypárt stabilitása érdekében jó lenne leleplezni a további Magyarpétereket, és mielőbb megszabadulni tőlük.”

Zsoltnak tulajdonképpen igaza van abban, hogy a Fideszben és a környékén – ahogyan más pártokban is – mindenféle emberek mozognak. Szerintem tizennégy év kétharmados kormányzás után a világ bármelyik részén lehetetlen, hogy a hatalomhoz, karrierhez, pénzhez tapadó réteg ne jelenjen meg, miközben persze tevékeny, önzetlen és tisztességes emberek sokasága is támogatja a kormányt.

Ha valaki nem látja, hogy a Magyar Péter-féle beteg lelkiület, destruktív alakok szívesen mártóznak bele a politikába ambícióból vagy pénzért, akkor az illető illúziókat kerget. Minden pártban, minden mozgalomban akadnak felcserélhető, behelyettesíthető figurák, ebben tehát nincs semmi új. Zsolt javaslata, hogy tudniillik le kell csapni rájuk, azonban kétségeket ébreszt bennem. Nem tudom ugyanis a módját, hogy a kormányzó emberek hatalmas politikai, gazdasági, kulturális környezetből hogyan, milyen szempontok alapján, miféle elvek és gyakorlat alapján lehetne leválasztani azokat, akik érdekből csapódtak ide. Szerintem ez gyakorlatilag lehetetlen, különösen azért, mert a napi, gyakorlati politika nehezen felderíthető, bonyolult viszonyrendszer. Szövetségek kötődnek, bomlanak fel, barátságok, érdekek, ellentétek és vonzalmak hálózattá válnak a közéletet. Ahogyan egy házasságban is előfordul olykor, hogy kiabálnak vagy éppen csókolóznak egymással a felek. (Nyomatékosan hangsúlyozom, hogy aki a fentieket nem érti, nem fogadja el, annak fogalma sincs arról, hogyan épül fel, működik egy párt, hogyan mutat erőket és cselekszik a politikus a valóságban).

Aki tehát ebbe a közös játékba belemerül, azt politikusnak hívják. Aki kívülről figyel, nem feltétlenül amatőr, csakis akkor, ha olyan lépéseket sürget, amelyek végrehajtása lehetetlen. A Fideszről nem lehet levakarni a felesleget, nem lehet súrolókefével a kézbe venni, mert a hatalmi struktúra jelenleg működik, és a semmiből nem lehet újat teremteni. Egy rossz mozdulat, és minden elveszett. Erről sem szabad elfeledkezni.

Tapasztalataim szerint olyankor látszanak döntő változások, amikor egy választási vereség után a magyarpéterek maguktól is lelépnek, átállnak, hiszen a vesztes oldalon már nem látnak vonzó célokat. Ha a Fidesz valamikor vereséget szenved, újra ez történik majd. Eltűnnek a holdudvarból azok a figurák, akik csak a koncot lesték, és maradnak azok, akik mindig is a nemzeti oldalon álltak.

Vagyis – ha saját területemet a nemzeti újságírást nézem – miután az álnemzeti kollégáink eltakarodnak, megtagadnak minket, ahogyan már eddig is sokszor elfordult, mi visszük tovább az ügyeket. Akiknek mindegy, hogy hatalmon vagy ellenzékben vagyunk, legalábbis abból a szempontból, hogy feladat mindig akad, és a hazánkat, nem a koncot védjük. Ha ez illúzió, vállalom. Semmi másnak nincs ugyanis értelme az életben: sem a fennkölt szakmaizásnak, hogy ki az újságíró, ki a propagandista. Se annak, hogy több pénzed legyen, miközben mocskos áruló lettél. Se annak, hogy megcirógassák a fejedet, se annak, hogy beilleszkedj valamilyen új viszonyrendszerbe. És annak se, hogy olyan dolgokra javasolj megoldást, amelyek nem is hozzád tartoznak, nem te döntesz, nem te mondd ki a végső szót. Neked csak annyi a feladatod, hogy legyél hűséges a barátaidhoz, igyekezz tisztességesen dolgozni, és soha ne hazudj, bár a tévedéseket nyilván nehéz kiszűrni, elfordul, hogy mellél az ember.

Maradunk tehát sokan, akik mindig is együtt küzdöttünk azért, amit most élvezhetünk. Mi akkor is ott leszünk, ha baj van. Most nem fontos, hogy az ember megmutassa magát, igazságot osszon. Most nyomuljanak csak azok a pofaviziteken, konferenciákon, fesztiválokon, bálokon, mindenütt, ami csak látszólag a kormány és a hatalom vonzásköre, valójában azonban csak üres díszlet, ami soha nem tartozott a nemzeti gondolathoz. Én nem járok ilyen alkalmakra, nem érdekel a protokoll. Nem ítélem el, aki a kapcsolatrendszerét támogatja ilyen alkalmakkor, igyekszik hozzádörgöldni a “nagyokhoz”, vagy éppen a hatalommal üzletel, ezért azt hazudja, hogy nemzeti és jobboldali. Semmi közöm ezekhez az emberekhez, nem érzem a bajtársaimnak őket, elkerülöm, amennyire lehet, az összeset. Újságíró vagyok, nem politikus. Meghagynám a többit azoknak, akiknek a velük való törődés a foglalkozásuk.

Ettől függetlenül a tizennégy év olyan hosszú idő, hogy a szerencselovagok és az átmeneti figurákat átmenetileg vagy tartósan nem úszhatja meg egyetlen kormány sem. Ez van. De ettől a nemzeti oldal még ugyanaz, ami harminc vagy száz éve volt. Orbán Viktor is, Kóvér László vagy Lázár János is ugyanaz marad. Hadd ne soroljam tovább a neveket. Azokat se, akik meg nem Orbán Viktorok, Kóvér Lászlók vagy Lázár Jánosok – miért is kéne azoknak lenniük? Nem mindenki nő fel az éjgig, emberek.

Ez tehát a felállás, ha az ember odaszületik, ahol mőködik, és egylényeg azzal, amit képvisel. Kétségek nélkül, de nem azért, mert egyoldalú és ostoba, hanem mert már látott hűsöket és árulókat. És ő soha nem az árulókra esküdött.

Ezt hívják állandóságnak, a többi csak üres szövegelés” – zárta sorait Szentesi Zöldi László író, újságíró.

Mire kell vigyázni a Fidesznek? – Jeszenszky Zsolt vezércikke [ITT olvasható el a PS-en.](#)

A vezet? képet Szentesi Zöldi Lászlóról Hatlaczki Balázs/PS készítette.

www.pestisarcok.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
